

رسول پویان

گلان سرخ پرپر

وطن در جنگ مافیای قدرت زار می‌نالد
میان آتش و خون با دل افگار می‌نالد
یکی از ظلم طالب دیگری از وحشت داعش
به شهر و روستا و خانه و بازار می‌نالد
به خاک و خون فتاده نوجوانان غیور غور
ملک نزد خدا با دیده خونبار می‌نالد
عروس غور بحکم طالبان سنگسار می‌گردد
به حسرت تازه داماد از فراق یار می‌نالد
جوان و کودک و پیر وطن افتاده در آتش
ز جور تیغ طالب مادر بیمار می‌نالد
ز استبداد طالب نوبهاران رفت از خاطر
گلان سرخ پرپر در خزان خار می‌نالد
کیوتر ذبح می‌گردد به تیغ تشنه طالب
از این وحشت قناری، بلبل گلزار می‌نالد
عقاب قله بابا و هندوکش بود گریان
به آه و سوز و ماتم ماهی ابحار می‌نالد
ز حد بگذشته آخر کشته های جنگ تحمیلی
دوات و خامه و دفترچه و آمار می‌نالد
اگر حکام فاسد طالب و داعش کنند فربه
ولی خلق وطن از وحشت کشتار می‌نالد
سران دولتی در جنگ قومی تاکه مشغولند
از این بی اتفاقی ساده و هشیار می‌نالد

2016/10/28